

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **L. Ž.**, zastoupené Mgr. Lukášem Raidou, advokátem se sídlem 28. října 875/275, Ostrava - Mariánské Hory, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2006, č. j. 5512/06-1300-601383, o vyměření daně z přidané hodnoty, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 6. 2009, č. j. 30 Ca 4/2007 - 150,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 6. 2009, č. j. 30 Ca 4/2007 - 150, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým bylo dle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastaveno řízení o žalobě ze dne 5. 1. 2007, vedené u krajského soudu pod sp. zn. 30 Ca 4/2007.

Stěžovatelka zpochybňuje odůvodnění napadeného usnesení, dle něhož vzala svým podáním ze dne 29. 5. 2009 žalobu zpět. Stěžovatelka uvádí, že v podané žalobě se mimo zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové (dále jen „žalovaný“) o odvolání domáhala také zrušení tří platebních výměrů vydaných Finančním úřadem v Ústí nad Orlicí (dále jen „finanční úřad“). Zpětvzetí ze dne 29. 5. 2009 se netýkalo celé

žaloby, nýbrž prvostupňových platebních výměrů. Dle názoru stěžovatelky je tato skutečnost z uvedeného podání jednoznačně patrná. Z uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatele nepodal.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Stěžovatelka formálně nepodřadila kasační stížnost o žádný z důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z povahy věci však připadá v úvahu pouze tvrzení nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.], čemuž obsahově kasační stížnost odpovídá. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že je důvodná.

Stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce ve svém podání ze dne 29. 5. 2009, které označila jako „doplnění žaloby“ výslovně uvedla: „... není jiné správné cesty, než věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení s tím, aby sám vše napravil a sám vyměřil nadměrný odpočet. Jinými slovy nepostačí, že bude toliko zrušeno jeho nezákonné rozhodnutí, ale je navíc ještě nutno, aby sám ve správním řízení vydal rozhodnutí nové, správné a je tedy důležité, aby soud při přezkumu vyslovil směrnicí v jakém směru má být ve správním řízení postupováno. Z tohoto důvodu jsem nucen **vzít zpět svůj návrh** na to, aby soud zrušil napadená rozhodnutí I. stupně - platební výměry č. j. 98237/05/273910/5424, č. j. 98240/05/273910/5424 a č. j. 96843/05/273910/5424.“ Předmětem řízení o žalobě však dle původní žaloby ze dne 5. 1. 2007 bylo též rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2006, č. j. 5512/06-1300-601383, které nebylo předmětem zpětvzetí ze dne 29. 5. 2009.

Z uvedeného je zřejmé, že podáním ze dne 29. 5. 2009 stěžovatelka omezila původní žalobní petit tím, že vzala zpět návrh na zrušení třech prvostupňových platebních výměrů, k čemuž je oprávněna dle § 37 odst. 4 s. ř. s. Toto zpětvzetí se však netýkalo napadeného rozhodnutí žalovaného, toto rozhodnutí dále zůstalo v petitu žaloby ze dne 5. 1. 2007, o kterém byl krajský soud povinen vést řízení a rozhodnout. Z podání ze dne 29. 5. 2009 proto nelze dovodit vůli stěžovatelky ke zpětvzetí žaloby v plném rozsahu. Krajský soud však tento návrh nesprávně vyhodnotil jako celkové zpětvzetí žaloby a zastavil řízení o celém žalobním návrhu dle § 47 písm. a) s. ř. s.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ze strany krajského soudu došlo k pochybení ve výkladu stěžovatelkou učiněného projevu vůle v podání ze dne 29. 5. 2009, což vedlo k vydání nezákonného rozhodnutí o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud proto usnesení krajského soudu pro nezákonnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v něm povinen v souladu s vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu, jímž je dle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán, znovu posoudit žalobní návrh stěžovatelky.

V novém rozhodnutí pak krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2009

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu